

Det handler også om, at man tager fat om deres elendige skoleuddannelse. De fleste har formentlig et stort ubehag ved at skulle gå i skole og har svært ved at koncentrere sig i længere tid, og det vil derfor være godt, hvis man via forsøg udviklede kombinationer af teoretisk og praktisk uddannelse. Det fører mig frem til spørgsmålet om den ligestilling af fremmede og uddannelse, der er indlagt i § 38. De tilbagemeldinger, jeg får, er ikke rare. Fængslets ledelse skal have pengene til at slå til, arbejde er en indtægtsdækket virksomhed, og det fører til, at der lægges et mildt eller hårdt pres på folk for at gå på arbejde i stedet for at gå i skole. Men det er uholdbart, hvis vi vil opnå, at de indsatte efter endt afsoning skal afholde sig fra kriminalitet.

Cognitivskillprogrammerne er i gang, og det er godt. Men det er mit indtryk, at på trods af, at de lærere, der er sat på opgaven, brænder for den, vil de have godt af at få et bedre teoretisk fundament, hvis projekterne også skal lykkes på lang sigt.

Det næste problem, jeg vil nævne, er samarbejdet mellem kriminalforsorgen og kommunerne. Jeg ved, at de involverede i ministerierne forsøger at få sat noget arbejde i gang, men tilbagemeldingerne viser, at det er for ringe. Spørgsmålet er derfor, om vi ikke skal forpligte kommunerne langt mere i § 44, stk. 2. Målet må være, at der i fængslet i et samarbejde med den indsatte laves en handlingsplan, der skal være forpligtende for både den indsatte og de involverede myndigheder, så vi aldrig mere vil se, at der sker prøveløsladelse til gaden uden hverken arbejde eller uddannelse eller bolig.

Skal vi have banket recidivprocenten i bund, er det nødvendigt, at der er et udviklingsperspektiv for den enkelte. Nu er vi ikke naive i SF, og jeg ved godt, at mange af de indsatte, som har været svingdørsfanger, overhovedet ikke ønsker, at samfundet skal blande sig i deres liv. Men det gælder ikke alle. Vi skal være bedre til at visitere, så de, der vil, får en mulighed. I SF har vi derfor store forventninger til Nordskovudvalgets arbejde. Vi skal have mindre enheder inden for fængslet, så det bliver mere overskueligt for de ansatte at få en god kontakt med den enkelte, og det vil også gavne arbejdsmiljøet gevaldigt. Erfaringerne med de mindre enheder er nemlig, så vidt jeg har forstået, entydigt gode.

§ 49, stk. 2, ophæves, og i stedet får vi en mere uddybende bestemmelse i § 78. Denne be-

stemmelse er forfærdelig vigtig, for det er noget helt centralt, at der er en bestemmelse om, at man kan afsone en dom på alternativ vis og dermed få en chance for at genoprette de forhold, der har givet anledning til kriminaliteten.

I Straffelovrådets betænkning fra 1998 har kriminalforsorgen gennemgået de hidtidige erfaringer. Det viser sig, at bestemmelsen er anvendt efter sin hensigt, idet det dog præciseres, at der er problemer på grund af kommunernes manglende betalingsvilje. Der er også problemer med at få relevante tilbud, både hvis der er tale om overførsel under afsoning, og når der er tale om frifodsfolk, som de jo kaldes i fagsproget, og det problem må vi se alvorligt på.

SF har foreløbig overvejet to varianter, og den ene er, at staten overtager finansieringen af alle de foranstaltninger, der følger efter en § 49, stk. 2-afgørelse eller en § 78-afgørelse, eller kigger på, hvordan de sikrede afdelinger finansieres. Tilbage i 1982 via socialminister Palle Simonsen blev der etableret et system, hvorefter det er objektivt neutralt rent økonomisk at bringe folk på sikrede afdelinger. Vi burde se på, hvordan vi kunne få pengene til i højere grad at være neutrale, så det ikke er pengene, der bestemmer, hvordan vi anvender § 78, men at der rent faktisk er de forhold, som er nødvendige, og at det er den rigtige handleplan, der lægges til grund. Her tror jeg, at en objektiv eller en statslig finansiering er nødvendig, ellers stjæler de simpelt hen bare de penge, kommunerne fik i 1982. Det viser sig, at kommunerne har glemte, at de har fået penge og bloktilskud til finansiering af foranstaltninger efter den gamle § 49, stk. 2, så det må vi kigge på. Det kan ikke nytte noget, at vi står med kriminalforsorgsinstitutioner, som ikke kan komme af med deres unge, fordi kommunerne ikke vil betale.

Som sagt skal der ikke være nogen tvivl om, at SF går konstruktivt ind i arbejdet med lovforslagene, og vi er villige til at diskutere alt, hvis bare det kan gøres i en ordentlig tone. Vi står med et projekt, der går på, at der skal laves en lovgivning vedrørende fuldbyrdelse af straf, og den skal vi have banket igennem. Vi skal tage alle de møder og konferencer, vi overhovedet kan, vi skal ud og kigge på tingene osv. og have en ordentlig dialog om, hvordan virkeligheden ser ud lige nu.

De tilbagemeldinger, jeg har fået fra folk i kriminalforsorgen, også i de lukkede fængsler, er, at efter at vi har fået etableret de særligt sikrede afdelinger for de stærke, negative fanger,